

1

Ava

Ongeduldig plukte ik aan de knoopjes van zijn overhemd, die veel te lastig losgingen. Ik had hier zo geen geduld voor. Na maanden wachten was het zo ver. Eindelijk ging het gebeuren.

‘Weet je het zeker?’ fluisterde hij.

‘Ja, heel zeker. Kunnen we dit alsjeblieft nu doen? Ik wil niet meer wachten.’

Zonder op zijn antwoord te wachten trok ik mijn dikke kersttrui over mijn hoofd en gooide hem op de grond naast het bed. Ik was even vergeten dat hij me nog nooit zonder kleren had gezien, maar zijn reactie stelde me niet teleur. Ik sloeg mijn armen om zijn nek en keek hem aan terwijl ik zijn glimlach beantwoordde.

‘Oké,’ zei hij zachtjes en hij liet zijn lichaam zakken, zodat hij me weer kon zoenen. Al maanden droomde ik over dit moment, en het was bijna grappig hoe ongemakkelijk het was. Het was alsof we twee pubers waren die dit nog nooit hadden gedaan, niet twee volwassenen die elkaar al jaren kenden.

‘Oké,’ zei ik ook, terwijl ik niet echt wist waar ik mijn

armen moest laten en ze dus weer om hem heen wikkelde.

‘Weet je het echt zeker? Als we dit doen wordt alles anders... Ik weet niet of ik dan nog gewoon vrienden met je kan zijn.’

‘We zijn toch ook niet zomaar vrienden? Of zoen je met al je vrouwelijke vrienden? Want dan moeten we een heel ongemakkelijk gesprek voeren.’

Hij lachte naar me en schudde zijn hoofd.

‘Nee... Maar ik wil niet dat je spijt krijgt.’

‘Alex.’

‘Wat nou?’

‘Zoen me alsjeblieft.’

Dat liet hij zich geen twee keer zeggen. Terwijl hij zijn gezicht iets liet zakken, bracht ik het mijne naar boven, tot onze lippen elkaar weer vonden. Ik liet mijn handen over zijn lichaam naar beneden gaan, net zo lang tot ik bij zijn broekriem aankwam, die ik in één beweging losmaakte. Ik was blij dat ik mijn veel te strakke spijkerbroek net al uit had getrokken, omdat er geen charmante manier was geweest om die nu uit te krijgen. Ik trok zijn boxershorts naar beneden en reikte naar de kleine, vierkante verpakking die ik voor de zekerheid op mijn nachtkastje had gelegd. In één beweging maakte ik die open en ik deed mijn best om het condoom zo snel mogelijk bij hem om te krijgen.

‘Rotdingen,’ mompelde ik in zijn nek, wat hem een hees gegrinnik ontlokte.

Hij nam het van me over en deed zelf een poging, die een stuk beter lukte.

Hij richtte zich een beetje op en staarde een paar ongemakkelijke seconden in mijn ogen.

‘Oké, ben je er klaar voor?’

Ademloos knikte ik, en ik ging iets verliggen zodat hij er beter bij kon.

‘Oké,’ zei hij zachtjes en hij drukte zijn lippen weer op de mijne.

Ik sloot mijn ogen en heel even schoot door mijn hoofd dat ik zo blij was dat dit moment eindelijk gekomen was. Maar mijn gedachten werden ruw verstoord door een openvliegende deur, luid gezang en Alex die niet wist hoe snel hij de dekens over ons heen moest trekken.

‘Fijne verjaardag, hiep hoi! Je leven is een zooo! Je lijkt op een aap! En je kop is niet mooi!’

Aris blies op een feesttoeter en keek ons aan. Het kostte haar een fractie van een seconde om te beseffen dat ik niet lag te slapen en dat ze niet op een slechter moment had kunnen komen.

‘Ava! Shit! Sorry! Ik...’

‘Het geeft niet!’ piepte ik, terwijl ik de dekens een beetje herschikte zodat het hopelijk niet opviel dat ik hier helemaal naakt lag.

‘Ik wilde je verrassen en dacht dat je sliep. Omdat je een vroege dienst had en...’

‘Het is oké, Aris! Ik kom zo.’

‘Oké, ik eh... Ik zet de taart wel even op tafel.’

Aris en de anderen die net binnen waren gekomen, gingen snel weer weg en Aris sloot de deur achter zich.

Met een zucht liet ik me achterover in de kussens vallen, met mijn armen over mijn gezicht.

‘Aris en haar gevoel voor timing,’ zuchtte Alex, terwijl hij iets in de prullenbak naast het bed gooide en zijn boxershort weer aantrok.

‘Het spijt me... Misschien kunnen we dit beter een keer bij jou thuis doen? Als we weer moed verzameld hebben?’

Alex kwam grinnikend weer naast me liggen en knikte.

‘Ja, dat lijkt me een beter plan. Blijf jij maar even liggen, dan kun je zo rustig aankleden.’

‘Waarom? Je hebt me toch al gezien, het is geen verrassing meer.’

Met een grijns sloeg ik de dekens van me af en pakte mijn ondergoed van de grond, dat ik net iets te langzaam aantrok.

‘Ik zei het puur uit eigenbelang, Ava. Shit... Nu heb ik een koude douche nodig.’

Ik maakte mijn beha vast en ging voor hem staan, waarna ik een kus op zijn lippen drukte.

‘Je mag je kerstcadeautje een andere keer uitpakken, goed?’

‘O, dan krijg jij je verjaardagscadeautje ook een andere keer,’ grinnikte hij.

Ik hoorde in de woonkamer de muziek aan gaan en trok snel mijn kleren aan. Nadat ik Alex nog een vlugge kus had gegeven, liepen we naar de woonkamer, waar ik me niets aantrok van alle starende blikken. Aris wees naar de taart, waar een enorme vuurfontein op stond samen met vijftwintig kaarsjes, die ik in één keer uitblies.

Hoewel ik helemaal niet in feeststemming was, hadden mijn vrienden ervoor gezorgd dat ik mijn verjaardag dit jaar niet zou overslaan. Zeker niet omdat het volgens Aris dé reden was om ook nog eens samen kerst te vieren.

‘Heb je een wens gedaan?’ vroeg Aris terwijl ze de grote vuurfontein uit de taart trok en de slagroom van de onderkant likte.

Ik knikte en plukte de kaarsjes uit de taart, terwijl Alex alvast de bordjes neerzette. Mijn wens was niet heel bijzonder en daarom hoopte ik extra hard dat hij uit zou komen. Ik wilde dat mijn vijftiende jaar mijn jaar zou worden. Het jaar waarin ik eindelijk mezelf zou leren kennen, waarin ik een aantal dingen van mijn bucketlist wilde afwerken en nog veel meer. Maar ik wilde vooral dat het een jaar zonder drama zou worden, een gelukkig jaar, met heel veel liefde. O ja, en het jaar waarin Alex en ik misschien een keer ongestoord seks konden hebben.

Doordat ik het afgelopen jaar nogal druk bezig was geweest met... nou ja, overleven, had ik niet echt tijd gehad om vrienden te maken. Gelukkig had Aris twee maanden geleden besloten dat IJsland toch niks voor haar was en was ze weer teruggekomen naar Nederland, waar we vrij snel samen een appartementje hadden gevonden. Oké, het was niet zo mooi als ons oude appartement, het lag niet echt in een geweldige buurt en de verwarming deed het vaker niet dan wel, maar het was wel van ons en we waren aan niemand iets verplicht. Ik had misschien niet zoveel vrienden, maar Aris wel, en als verrassing had ze Brody en Chelsea over laten komen uit New York, zodat ik hen eindelijk weer eens in het echt kon zien.

Ik vond het grappig dat Brody en Chelsea vrij snel nadat ik weg was gegaan een relatie hadden gekregen en inmiddels samenwoonden in Chelseas appartement in New York, samen met een gigantische rode Maine Coon die eigenlijk Fred heette, maar liefkozend de Viking werd genoemd.

De eerste paar uur was het best ongemakkelijk om tegen hen aan te kijken, aangezien Brody mijn ex was, maar ze waren zo gelukkig dat het al snel niet meer uitmaakte.

‘Op *friendsmas*! En op Ava’s verjaardag!’ lachte Aris terwijl ze haar glas champagne in de lucht hield.

Iedereen deed hetzelfde en nadat we allemaal een slok hadden genomen, pakte iedereen een groot stuk van de taart die ik net in stukken gesneden had.

Terwijl Aris met haar tweelingbroers – die ik onmogelijk uit elkaar kon houden – aan het discussiëren was over een van die onzinnige dingen waar ze altijd ruzie over maakten, pakte ik mijn bordje met taart en mijn glas champagne om stiekem naar het balkon te sluipen, zodat ik heel even rust had. Ik moest nog steeds een beetje afkoelen van wat er net gebeurd was en baalde toch wel dat het onderonsje tussen Alex en mij weer niet was doorgegaan.

Ik zette net mijn bordje op het tafeltje, toen ik de deur achter me hoorde sluiten.

‘Dus, wiens idee was het om een groot feest voor je verjaardag te geven plus kerstfeest te vieren?’

Ik keek op en zag dat Alex met een grote grijns op zijn gezicht tegen de glazen balkondeur stond.

‘Raad eens?’ zuchtte ik.

Hij gaf niet eens antwoord op die vraag, iedereen die me kende wist dat ik er een hekel aan had om in het middelpunt van de belangstelling te staan, al was Aris daar nogal hardleers in.

Op ons minibalkon hoefde hij maar één stap te doen of hij stond voor me en hij sloeg zijn armen om me heen.

‘Is er iets wat ik kan doen om je verjaardag ietsje beter te maken?’

Ik keek naar zijn gezicht en knikte.

‘O, ik kan wel iets bedenken, hoor.’

‘En dat is?’

‘Straks meehelpen alle troep op te ruimen als iedereen weg is?’

Hij lachte en schudde zijn hoofd.

‘Je bent onverbeterlijk, Ava. Ik had iets heel anders in mijn hoofd.’

‘Zoals wat?’

Hij duwde me zachtjes tegen de muur en streek met zijn duim langs mijn hals, richting mijn kin, die hij ietsje omhoogduwde.

‘Dit...’

Voor ik het wist drukte hij zijn lippen op de mijne en liet hij me vergeten dat dit waarschijnlijk de ergste verjaardag sinds jaren was. Mijn handen vonden hun weg naar zijn nek, en ik trok hem iets dichtert tegen me aan. Ik voelde hoe zijn lippen zich onder de mijne tot een glimlach vormden, en voor ik het wist had hij zijn handen onder mijn knieën gehaakt, zodat hij mijn benen om zich heen kon slaan. Na al die maanden waren we perfect op elkaar ingespeeld en waren onze zoenen geweldig. Maar verder dan dit waren we nooit gegaan. Oké, op een enkele keer na dan, toen we iets te veel gedronken hadden en bij elkaar in bed waren beland, en daarnet natuurlijk. Maar die telde niet mee.

‘Ava,’ zuchtte hij in mijn nek. ‘Ik weet niet hoelang ik dit nog volhoud, hoor.’

‘Jij kwam met het briljante idee om te wachten, meneer Fischer,’ grinnikte ik.

‘Ja, en dan gaan we er een keer voor, komen jouw vrienden ineens binnen.’

Ik lachte en haalde mijn schouders op.

‘Misschien was vandaag niet echt een handige dag om dit te doen.’

‘Ga met me mee naar huis vanavond, Ava... Alsjeblieft,’ zuchtte hij terwijl hij zijn grootste puppyogen opzette.

‘Klef en bef! Nu binnenkomen, want Ava moet haar cadeau openmaken. Iedereen heeft zijn taart op, dus als we dat gedaan hebben, gaan we uit.’

Ik keek Aris boos aan, die met haar ogen rolde en wenkte dat ik moest komen. Snel wierp ik Alex een teleurgestelde blik toe, waarna hij me neerzette en we samen naar de woonkamer gingen.

‘Goed, allemaal even luisteren! Zoals jullie weten heeft mijn nichtje hier een droom en dat is schrijfster worden. Dus daarom heb ik jullie de afgelopen maand geld afgetroggeld voor een cadeau voor haar, zodat ze die droom waar kan maken. Lieve Ava, van harte gefeliciteerd met je verjaardag.’

Ze gaf me een doos, die ik nogal verbaasd openmaakte. Ik haalde er een grote witte doos uit en het kostte me een paar seconden voor ik besepte dat dit echt was wat ik dacht dat het was.

‘Heb je nou een laptop voor me gekocht?’ vroeg ik verbijsterd.

‘Het stond boven aan je *Hoe begin ik met schrijven* 101-lijstje? Het is een cadeau van ons allemaal, omdat we heel veel van je houden!’ zei ze.

Met tranen in mijn ogen sloeg ik mijn armen om haar heen en ik bedankte iedereen die in onze woonkamer stond.

Oké, ik had misschien niet om dit feestje gevraagd en ik was er nog steeds niet echt blij mee, maar dit was het liefste cadeau ooit en het zou ervoor zorgen dat ik mijn droom waar kon maken. Het kon niet anders dan dat komend jaar helemaal geweldig zou worden.

2

Ava

Het enige voordeel van het wonen in een wat slechtere buurt was dat er op elke straathoek wel een kroeg open was, zelfs nu het tweede kerstdag was.

Het nadeel was dan weer dat het niet echt leuke kroegen waren. Eentje was wel oké, maar zoals we al hadden verwacht, was die uitgerekend vandaag gesloten.

Omdat Aris toch al de hele avond dingen aan het regelen was, besloot ik op haar te vertrouwen en haar een plek te laten uitkiezen waar we naartoe konden gaan. Als iemand goed wist waar we een feestje konden bouwen, was zij het wel en normaal gesproken kon ik dat soort dingen prima aan haar overlaten. Alleen de club die ze nu uitzocht... Eh... laten we het erop houden dat het niet echt een club was waar ik normaal naartoe zou gaan.

Toen we naar binnen liepen, had ik nog niet echt door dat er iets mis was.

Oké, de mensen waren wat bloter gekleed dan ik gewend was en er stond in het midden een grote stripperpaal, waar twee vrouwen omheen draaiden, maar ik had nog niet door dat er iets niet klopte. Pas toen er een vrouw met roze dread-

locks op ons afkwam, net iets te lang oogcontact zocht, naar me knipoogde en me een kus op mijn hand gaf, vermoedde ik dat we misschien niet helemaal op de juiste plek waren.

‘Aris? Wat is dit voor plek en wie was die vrouw?’ siste ik tegen haar.

‘Dit is mijn favoriete club! Ik loop heel even naar mijn vrienden daar in de hoek, gaan jullie maar vast naar de bar om een drankje te bestellen. Die vrouw net was Mila, de eigenaresse. Als je zegt dat je mij kent, komt het helemaal goed.’

‘Aris! Maar waarom...’

Ik wilde commentaar geven, maar Aris wurmde zich tussen twee in leer geklede mannen door en was al snel uit het zicht verdwenen.

Ik rolde met mijn ogen en mompelde ‘laat maar’, waarna ik me weer richtte op het kleine groepje vrienden dat ik ook daadwerkelijk kende.

‘Waar heeft ze ons mee naartoe genomen?’ vroeg Brody een beetje bedenkelijk, terwijl hij naar twee mannen keek die elkaar nog net niet aan het uitkleden waren terwijl ze tegen een muur stonden te zoenen.

‘Eh, ze zei dat dit haar favoriete club is... maar ik weet niet in hoeverre het iets voor ons is.’

Ik zag dat zij graag weg wilden, maar omdat ik Aris niet meteen wilde dumpen, pakte ik Alex’ hand en gebaarde naar Brody en Chelsea dat we misschien beter naar de bar konden gaan voor iets te drinken.

‘Wat is dit voor plek?’ siste Chelsea tegen me, terwijl de mannen een plekje aan het zoeken waren.

‘Ik heb werkelijk geen idee. Ik ben hier nog nooit geweest,’ zei ik zachtjes.

Ze stootte me aan en wenkte naar een dragqueen die voorbij wandelde op hoge, neonroze plateauhakken.

We keken verdwaasd om ons heen en wachtten ongeduldig tot de mannen terugkwamen, toen ik ineens voelde dat iemand mijn hand pakte en me meetrok.

‘Alex? Wat is er aan de hand?’

‘We gaan hier nu weg. Je appt Aris maar, ik blijf hier geen moment langer.’

Ik keek achter me en zag dat Brody en Chelsea ons op de voet volgden. Eenmaal buiten stonden ze stil en Brody schoot in de lach, terwijl Alex een pijnlijk gezicht trok.

‘Kan iemand me vertellen wat er hier aan de hand is?’ vroeg ik terwijl ik op en neer sprong om warm te blijven in de decemberkou.

Brody hikte inmiddels van het lachen en er kwam geen zinnig woord uit zijn mond. Alex scheen het allemaal wat minder grappig te vinden en rolde met zijn ogen.

‘Er kwamen twee mannen naar ons toe die vroegen of ze ons een drankje mochten aanbieden.’

‘Nou, dat is niet zo erg, toch?’ zei ik met een frons.

‘Die man kneep in zijn kont!’ gierde Brody tussendoor.

Alex’ gezicht werd rood en hoewel ik wist dat hij dit echt niet leuk vond, kon ik mijn lach niet langer inhouden. Ik proestte het uit en gelukkig leek Alex een beetje van de schrik bekomen aan de grijns op zijn gezicht te zien.

‘Hij vroeg of we een stel waren en of we misschien een kwartet met hem en zijn man wilden doen. Ik ga daar nooit meer naar binnen hoor, Ava.’

‘O, wat erg! Sorry!’ grinnikte ik.

‘Leuk dat jullie mijn ellende zo grappig vinden. Willen jullie naar huis? Of zullen we ergens wat gaan drinken?’

‘Ja, ik kan wel een borrel gebruiken,’ zuchtte Chelsea, die ons niet echt grappig leek te vinden.

Ik besloot met Brody, Chelsea en Alex naar Scepter te gaan, dat in de afgelopen maanden helemaal verbouwd was.

Het was best gek, want terwijl Nathan me het chateau had nagelaten, was er nergens iets vastgelegd over Meraki en Scepter. Of nou ja, wat er van die laatste over was.

Omdat Amelie de enige familie was die Nathan had, besloot zij zich erover te ontfermen. Ik had Scepter niet meer gezien sinds ik terug was, maar van wat ik ervan gehoord had, waren de buitenmuren blijven staan en was de binnenkant helemaal uitgebrand. We liepen erheen en op het eerste gezicht zag ik niet veel anders. Stiekem vond ik het best raar om naar binnen te gaan, zeker omdat ik hier zo ontzettend veel herinneringen had. Maar eenmaal binnen werden de veranderingen pas echt duidelijk en bleek het gelukkig onherkenbaar veranderd. In plaats van één grote ruimte waren er een stuk of vijf kleinere ruimtes gecreëerd, die elk hun eigen thema hadden. Het gebouw had als verzamelnaam The Five gekregen en elk van de ruimtes had een eigen naam. Die avond besloten we naar Hera te gaan, dat ingericht was als een soort Grieks restaurant en waar we meteen bij binnenkomst een glaasje ouzo kregen. Normaal gesproken hield ik niet van Griekse restaurants, omdat ze zo verschrikkelijk kitscherig gedecoreerd waren. Maar Amelie had dezelfde binnenhuisarchitect ingeschakeld als Nathan destijds voor Meraki had gebruikt, en hoewel het marmer wel een klein beetje *too much* was, was het heel mooi en stijlvol ingericht.

‘Kan ik jullie een menukaart aanbieden?’ vroeg een ober

die bij ons aan de tafel kwam staan. Hoewel ik genoeg taart had gehad die avond, waren we nog niet aan avondeten toegekomen. We hadden allemaal niet echt zin in een hele maaltijd, dus we waren blij om te horen dat er ook een mogelijkheid was om allemaal kleine gerechten te bestellen, zodat je zelf op kon scheppen. We besloten daarvoor te gaan, en niet veel later stond de hele tafel vol met zoveel eten dat we het nooit met zijn viertjes op zouden kunnen.

Het liep eten verliep gemakkelijk. Gelukkig bleek dat Brody en Alex meer gezamenlijke interesses hadden dan alleen mij, en al snel waren ze druk in gesprek. Dat gaf mij de kans om een beetje bij te praten met Chelsea. Het was best gek om elkaar na al die maanden weer te zien, maar gelukkig voelde het al snel heel vertrouwd.

Om de een of andere reden vulde de ober onze glazen steeds bij en dat zorgde ervoor dat we zonder dat we het doorhadden iets te veel dronken, waardoor we ontzettend moesten lachen.

Een beetje wankelend liepen we terug naar mijn appartement. Aris was nog niet terug en we ploften met de rest van de taart en de champagne op de bank.

‘Laten we *truth or dare* doen!’ zei Chelsea ineens.

Een beetje verbaasd keek ik haar aan en ik zag dat ze nog dronkener was dan ik.

‘Ach, wat... Oké, is prima! Jij begint!’

Ze hupste blij op en neer en wendde zich tot Alex.

‘Alex! Jij mag kiezen.’

‘Hoe werkt dit spelletje ook alweer?’ zuchtte hij met een pijnlijk gezicht.

‘Heel makkelijk, bij *truth* stel ik je een vraag die je eerlijk

moet beantwoorden en bij dare moet je doen wat ik zeg. Als je weigert, moet je een shotje nemen.'

Chelsea keek om zich heel en pakte de fles champagne, waarmee ze een glas volschonk.

'Oké, eh... doe maar truth, dan.'

Ze dronk het glas leeg en dacht even na voordat ze een vraag stelde.

'Was het liefde op het eerste gezicht tussen Ava en jou?'

Alex en ik keken elkaar aan en barstten in lachen uit.

'Nee, absoluut niet. De eerste keer dat ik haar zag, vond ik haar heel vervelend. We waren op introductiekamp, ik had net een meisje versierd en wilde haar meenemen naar mijn tent, maar mevrouw Ava hier was verdwaald en in mijn tent in slaap gevallen.'

Hoewel wij het heel grappig vonden, vond Chelsea het antwoord kennelijk nogal saai, want ze gaapte en stelde nog een vraag.

'Oké, maar wanneer wist je wel dat je haar leuk vond? Na de eerste keer dat jullie seks hadden?'

Ik verslikte me in mijn drinken en schrok van haar directheid. Maar Alex was zo te zien minder onder de indruk en gaf gewoon antwoord op haar vraag.

'Voor dat eerste... Ik wist het toen we op een brug hier in het park stonden en we meer met elkaar gemeen bleken te hebben dan ik ooit had gedacht. Daarna zoenden we voor het eerst en toen wist ik het zeker. Voor dat tweede... Dat is nog niet gebeurd.'

Brody keek eerst mij verbaasd aan en toen hem.

'Wat? Niet? Waarom niet?'

Ik haalde mijn schouders op en zuchtte.

'Omdat het er nog niet van gekomen is. Misschien om-

dat we onbewust bang zijn dat er iets verandert tussen ons?’

‘Maar dat is toch juist goed? Toen wij voor het eerst seks hadden... veranderde er ook iets. Het werd nog veel beter tussen ons.’

Ik wilde net antwoord geven, toen ik zag dat Alex opstond en het balkon op liep. Ik wilde hem net achternagaan toen ik zag dat Chelsea Brody een boze blik toe wierp en huilend de kamer uit stormde. Brody verontschuldigde zich en liep achter haar aan, waardoor ik alleen achterbleef. Ik besloot ook naar het balkon te gaan, waar Alex over de reling gebogen stond.

‘Wat is er aan de hand? Waarom liep je weg?’ vroeg ik zachtjes.

‘Ik weet het niet...’ zuchtte hij.

‘Volgens mij weet je het best, je gaat er niet zomaar vandoor.’

Ik legde een hand op zijn rug, waardoor hij zich omdraaide en voor me ging staan.

‘Ik vind het gewoon lastig, oké? Ik weet dat je de afgelopen jaren veel meegemaakt hebt, maar het is net alsof je je met hem veel meer verbonden voelde dan met mij.’

‘Omdat ik met hem sneller het bed in dook? Jij was degene die wilde wachten, weet je nog?’

‘Ja, dat weet ik. Maar dat is niet alleen voor mij, dat is ook voor jou. Omdat ik dit met jou niet wil verpesten. Ik wil als er iets tussen ons is, dat het écht is... Niet de zoveelste onenightstand.’

Ik wist dat hij het lief bedoelde, maar om de een of andere reden schoot het bij mij een beetje in het verkeerde keelgat. Waarom deed hij alsof ik normaal gesproken een

of andere sloerie was, terwijl ik hem aan het lijntje hield? Maar omdat ik wist dat als ik nu iets zou zeggen de alcohol zou spreken, hield ik wijselijk mijn mond, terwijl ik luisterde hoe Chelsea en Brody tegen elkaar tekeergingen.

‘Ik denk dat ik maar beter kan gaan,’ zei hij zachtjes.

‘Ja, misschien wel.’

Hij zuchtte en drukte een kus op mijn wang, waarna hij weer naar binnen liep, waar ik al snel de voordeur dicht hoorde gaan.

Dit was met stip mijn meest kutte verjaardag ooit.